



HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM TẠI THỤY SĨ

93
1&2
2024

Đàn Sbên CHÚA

Phàm trong các việc làm của con,
khá nhận biết NGÀI, thì NGÀI sẽ
chỉ dẫn các nẻo của con.

Châm ngôn 3:6



Sức Mới số 93, tháng 01-02.2024

Năm thứ 15

<u>Bài viết – Suy Gẫm :</u>	Trang
Phước trong Chúa	3
Gần Chúa	5
Nhìn cuộc đời từ cái nhìn của Đức Chúa Trời	10
Đừng trách Chúa	14
Tuổi già	20
Sống yêu thương : Trò chuyện với nhau	24

Sinh Hoat Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Hình ảnh Giáng sinh 2023	16
Sinh hoạt thiếu nhi	27
Đó Kinh Thánh	29
Thông báo: tết nguyên đán 2024 và trại Phục Sinh 2024	31

Ủng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Nguyễn Thị Liên,
Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Phước Trong Chúa

“Nguyện Đức Chúa Trời thương xót chúng tôi, và ban phước cho chúng tôi, soi sáng mặt Ngài trên chúng tôi. Để đường lối Chúa được biết trên đất, và sự cứu rỗi của Chúa được biết giữa các nước” (Thi-thiên 67:1-2).

Câu hỏi suy ngẫm: Những phước hạnh nào được liệt kê ở đây và làm thế nào để có những phước ấy? Bạn suy nghĩ gì về phước hạnh trong nghịch cảnh? Bạn cầu xin Chúa ban cho phước hạnh nào trong năm mới?

Trong những ngày Tết, đi đâu cũng nghe những lời chúc nhau thịnh vượng, phước lành, trường thọ, thành công... Ai ai cũng mong ước những lời chúc đó trở thành hiện thực, nhưng nhìn lại nhiều năm qua, có mấy người nhận được kết quả như lời chúc trên? Trong bài giảng về các phước lành, Chúa Giê-xu đưa ra những việc cần làm như những điều kiện để được phước. Thứ nhất, phước cho người có lòng khó khăn, sẽ được nước thiên đàng. Thứ hai, phước cho người than khóc, vì sẽ được an ủi. Thứ ba, phước cho người nhu mì, vì sẽ hưởng được đất. Thứ tư, phước cho người đói khát sự công bình, vì sẽ được no nê. Thứ năm, phước cho người thương xót, vì sẽ được thương xót. Thứ sáu, phước cho người có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời. Thứ bảy, phước cho người làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời. Thứ tám, phước cho người vì có Chúa và sự công bình mà chịu bắt bớ, bị mắng nhiếc và bị vu cáo mọi điều dữ, vì sẽ được nước thiên đàng.

Cơ Đốc nhân không thụ động ngồi chờ may rủi, nhưng phải thực hiện những việc làm cụ thể để được phước vững chắc và có giá trị đời đời. Từ “phước” trong bài giảng của Chúa được dịch từ tiếng Hy Lạp “makarios.” Có bản dịch từ này là “hạnh phúc” hay “sung sướng,” nhưng từ makarios có ý nghĩa sâu xa hơn cả hạnh phúc, vì hạnh phúc lệ thuộc vào con người hay hoàn cảnh, nhưng phước hạnh ở đây bày tỏ sự vui mừng từ trong tấm lòng của con người. Khi con người làm theo Lời Chúa, họ sẽ nhận được phước hạnh tận trong sâu thẳm của tâm hồn.

Khi trao nhau những lời chúc trong ngày đầu Xuân, nhiều người không biết phước hạnh đến từ đâu, nhưng con dân Chúa phải biết rõ phước là do Chúa ban cho. Những phước hạnh nói trên là phần thưởng cho những ai cam kết theo

Chúa và sống theo Lời Ngài. Đặc biệt, phước hạnh không chỉ có trong thuận cảnh, nhưng ngay cả trong nghịch cảnh vẫn nhận được phước. Con cái Chúa được phước là khi quyết tâm sống đẹp lòng Chúa và làm sáng Danh Ngài trên đất. Đây cũng là lý tưởng sống mà Chúa kêu gọi con dân Chúa thực hiện trong năm mới. Ước mong mỗi chúng ta bắt đầu năm mới với sự thay đổi mới để có mối tương giao với Chúa sâu đậm và nhận được phước hạnh của Chúa đầy tràn hơn.

Bước vào năm mới, bạn suy nghĩ gì về các phước hạnh Chúa dạy? Bạn có quyết định gì trong năm mới để nhận được phước?

Kính lạy Chúa, bước vào năm mới, xin cho con luôn làm theo Lời Chúa, để con nhận được phước của Chúa trong mọi hoàn cảnh. Xin cho con bày tỏ nếp sống Cơ Đốc để làm sáng Danh Chúa cho những người quanh con.

Tĩnh nguyện hằng ngày (Vietchristian.com)

Gần Chúa

Gần Chúa để nhận được tình yêu cao sâu của Chúa ban cho, để sống một đời sống ngày càng chuẩn mực, đúng theo Lời Chúa dạy, một đời sống ý nghĩa đích thực, và từ đó trở thành tấm gương sáng cho mọi người noi theo.

Khi chúng ta yêu mến ai, tất nhiên luôn muốn gần người đó. Đó là một quy luật tình cảm, nhưng cũng là một quy luật tâm linh. Cha mẹ thương yêu con, dĩ nhiên không bao giờ muốn rời xa con mình. Và dầu có rời xa về mặt địa lý, thì trong trái tim mình, hình ảnh thân thiết của con cũng không thể rời xa họ.

Đức Chúa Trời không chỉ là Đấng sáng tạo chúng ta, mà còn là Cha Yêu thương của mỗi người. Cho dù nhân loại không nhận biết Ngài (Giăng 1:26), nhưng Chúa vẫn luôn nhớ đến chúng ta (Thi Thiên 8:4). Để đáp lại tình yêu, sự quan tâm của Chúa, chúng ta phải gần Ngài.

Vì sao phải gần Chúa:

1. Để nhận được Tình yêu của Ngài:

Đức Chúa Trời là Sự Yêu thương (I Giăng 4:8b). Hễ nói đến Đức Chúa Trời, điều đầu tiên chúng ta nhắc đến, chính là bản tính yêu thương của Ngài. Điều này, cho dù là người không tin Chúa hay người tin Chúa đều phải xác nhận, bởi những gì chúng ta đang nhận hưởng, đều đến từ sự ban cho của Ngài: từ những tạo vật vô tri vô giác trên thế gian này cho đến sự sống sinh động mà chúng ta đang thừa hưởng.

Nhiều người không cảm nhận được tình yêu của Đức Chúa Trời cho mình. Nhưng nếu họ chịu khó quan sát và suy nghĩ, thì sẽ thấy tình yêu của Ngài luôn bao phủ trong đời sống chúng ta. Ngay chính cơ thể của một người cũng là sản phẩm của tình yêu từ Đức Chúa Trời. Hãy đọc một vài bài báo uy tín trên internet, chúng ta sẽ thấy được những điều kỳ diệu mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta qua ngay chính cơ thể vật lý này. Nếu không yêu thương, chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không làm điều này.

Không những chỉ ban cho con người những điều kiện tốt nhất để tồn tại trên thế gian này, mà Ngài còn ban Con Một của Ngài, để chuộc tội lỗi thay cho nhân loại, một sự bày tỏ tình yêu thương vô đối của Ngài, không gì có thể sánh bằng (Giăng 3:16). Cần phải xác quyết rằng, không có sự hy sinh của Chúa Giê-xu trên thập tự giá, thì nhân loại vẫn mãi mãi chìm đắm trong tội lỗi, không thể nào thoát ra được, bởi: *“vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời,”* (Rô-ma 3:23) và *“Vì tiền công của tội lỗi là sự chết”* (Rô-ma 6:23).

Chính vì vậy, càng gần Chúa, chúng ta sẽ càng tiếp cận nhiều hơn với tình yêu của Ngài, hiểu rõ hơn về tình yêu của Ngài, được nhận hưởng nhiều hơn về tình yêu của Ngài, và cũng có cơ hội bày tỏ cho người khác biết về tình yêu tuyệt vời ấy. Điều đó thật sự là một phước hạnh lớn lao cho những ai nhận Ngài làm Cha của mình, sống đời sống phục sự, tôn vinh Danh Ngài.

Nhận được tình yêu Chúa, chúng ta còn có nghĩa vụ phải san sẻ nó cho mọi người. San sẻ tình yêu Chúa cho mọi người là cách tốt nhất để chúng ta thể hiện lòng biết ơn Chúa, về những gì Ngài ban cho mình, đồng thời cũng là cách thể hiện lòng yêu thương anh em mình, những người chưa biết đến Chúa, giúp cho họ có được một cuộc sống phước hạnh như chúng ta đang sống.

2. Để mỗi ngày được trở nên tốt hơn, sống đẹp lòng Chúa hơn:

Trong Kinh Thánh, có nhiều lời dạy về cách sống đúng đắn và tôn trọng người khác. Một trong những câu chứa đựng ý nghĩa đó là trong sách Châm Ngôn 3:6: ***“Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, Thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con”***. Khi chúng ta càng gần Chúa hơn, chúng ta sẽ càng hiểu rõ ý muốn của Ngài trên cuộc đời mình để vâng phục ý Chúa, sống tốt hơn mỗi ngày. Điều đó sẽ giúp chúng ta càng thêm trưởng thành thuộc linh, trở nên một người đáng tin cậy, có giá trị từ lời nói đến việc làm, góp phần xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn.

Thế giới hiện nay là một thế giới đa chiều, đa nhận thức, đa xu hướng. Vì vậy, một Cơ Đốc nhân, nếu không có Lời Chúa làm kim chỉ nam hướng dẫn cuộc đời mình, thì rất dễ bị mất phương hướng, lạc lối giữa biết bao cạm bẫy của cuộc đời. Có những cái lợi trước mắt, nhưng phía sau là một sự dối trá, lường gạt để đạt được. Có những điều tưởng chừng ngọt ngào, nhưng bên trong là sự đắng cay, tủi nhục. Có những điều thuận lợi, dễ dàng chiếm lấy, nhưng lại đưa chúng ta vào sự sa ngã, hư mất. Trái lại, cũng có những khó khăn, thử thách tưởng chừng như không thể vượt qua, nhưng lại mở ra biết bao phước hạnh khôn

lường. Cũng có những lúc tưởng chừng bế tắc, không còn lối thoát, nhưng cứ trung tín bước đi với Chúa thì thành công sẽ đến, đem lại niềm vui cho biết bao người.

Nếu không có Lời Chúa trong lòng, thì sẽ có lúc chúng ta sẽ nhìn con người chứ không chăm nhìn xem Chúa. Khi nhìn con người, chúng ta sẽ thấy cuộc sống đầy dẫy bất công. Kẻ ác, gian trá thì lại thành đạt, giàu có, sống một cuộc đời đầy vinh hoa phú quý. “Thật thà thường thua thiệt” là câu nói vui của nhiều người, nhưng nó cũng là một quy luật của thế gian, nơi sự gian trá luôn thống trị. Nếu không có Lời Chúa, chúng ta sẽ nản lòng trước những điều mắt thấy tai nghe ấy. Khi nhìn con người, rồi nhìn lại người con Chúa, chúng ta lại thấy mình sao lại nghèo nàn, thiếu thốn, đủ thứ khó khăn, bị người thân trách mắng, bạn bè cười chê, hàng xóm khinh thường... bởi lối sống “lạc hậu”, không thích nghi với thời đại, không biết đến ông bà, không hòa hợp với đồng nghiệp... Rất nhiều điều làm chúng ta dễ vấp ngã.

Chỉ nhờ có gần Chúa, nhận được sự khích lệ, hướng dẫn từ Lời Chúa, chúng ta mới có thể giữ được một đời sống chuẩn mực đúng theo Lời Ngài dạy. Gần Chúa, học hỏi để sâu nhiệm Lời Chúa, chúng ta mới thấy được giá trị tuyệt vời của một đời sống bước đi theo Ngài, thấy được ơn phước vĩnh hằng mà Ngài ban cho chúng ta, thật khác xa hoàn toàn với những giá trị vật chất chóng tàn của thế gian. Từ đó luôn vững vàng trước mọi thử thách, không bon chen theo đời, và *“Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thế nào”* (Rô-ma 12:2).

Nếu mỗi ngày chúng ta không sống tốt hơn thì sẽ như thế nào? Nó sẽ giống như con thuyền ngược nước, nếu không tiến lên thì chắc chắn sẽ lùi lại. Và càng ngày chúng ta sẽ càng bị chìm sâu vào cuộc sống thế gian đầy nhiều nhương, xa rời Chúa mà không hề hay biết, và tất nhiên sẽ không còn được kết nối với Ngài và sẽ nhận lãnh những hậu quả khủng khiếp.

3. Để tìm thấy ý nghĩa và mục đích trong cuộc sống:

Khi chúng ta đến gần Chúa hơn, chúng ta sẽ tìm thấy ý nghĩa và mục đích trong cuộc sống. Chúng ta sẽ hiểu rõ rằng mình được sinh ra với mục đích gì và phải làm gì để đạt được mục tiêu đó. Điều này sẽ giúp chúng ta tránh được những hoài nghi và lo lắng về tương lai, và tập trung vào việc phục vụ Chúa và người khác một cách tốt nhất có thể.

Khi nhận thức được mục đích của đời sống mà Chúa ban cho, đó là quản trị muôn vật và thờ phượng Đức Chúa Trời (Thi Thiên 8), chúng ta thấy cuộc đời của mình sáng tỏ hơn bao giờ hết. Chúng ta sẽ thấy được trách nhiệm của mình đối với thiên nhiên, với những gì Đức Chúa Trời ban cho. Từ đó, biết quý giá, bảo tồn và phát triển môi trường sống một cách lành mạnh. Chúng ta sẽ thấy được, Đấng chúng ta đang thờ phượng chính là Đức Chúa Trời Chân Thần, Đấng Duy nhất có toàn quyền trên cõi vũ trụ này, từ đó, tâm linh sẽ luôn bình an, vui thỏa trước mọi sóng gió, thử thách của cuộc đời, nhận biết những giá trị đời tạm này chỉ là hay hư nát và sống một đời sống hướng đến sự bền vững đời đời trong Nước Chúa.

Người tìm thấy được ý nghĩa cuộc sống mình, giống như một người đang lạc lối trong đêm tối, bỗng chợt thấy xa kia là ánh đèn chiếu sáng, là nơi mình đang đến, thì liền vội vàng tiến về phía ấy, dầu có thể trước mặt là những ngăn trở, nhưng vẫn không nản lòng vì đã xác định được hướng đi. Trái lại, nếu chúng ta không biết mình sống trên thế gian này để làm gì thì nhưng con thuyền trôi dạt trên biển cả mênh mông, chẳng biết đâu là bến bờ, chẳng biết nơi nào để có thể neo đậu. Không biết được ý nghĩa cuộc sống đồng nghĩa với việc thả trôi đời sống mình, trôi dạt về đâu không cần biết, sống chỉ biết hôm nay mà không cần biết ngày mai sẽ thế nào, sống chỉ biết có mình chứ không hề nghĩ đến người khác, kể cả người thân, lân cận. Thử hỏi, những người sống như vậy có ích gì không?

Khi thấy được ý nghĩa của cuộc sống, chúng ta sẽ nhìn thấy những khó khăn, trở ngại trước mắt chỉ là tạm thời, và nhận biết được ý Chúa cho cuộc đời mình. Từ đó, chúng ta có thêm động lực để bước đi với Chúa. Chúng ta sẵn sàng trả giá cho những mất mát hiện tại để nhận lấy những thành quả thật tốt đẹp trong tương lai.

Kết luận:

Lời Chúa phán: *“Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được”* (Giăng 15:5). Gần Chúa, tức là gần bó với Ngài, học biết giống như Ngài, sống ngợi ca Danh Chúa và rao truyền ơn cứu rỗi của Chúa cho mọi người. Gần Chúa để nhận được tình yêu cao sâu của Chúa ban cho, để sống một đời sống ngày càng chuẩn mực, đúng theo Lời Chúa dạy, một đời sống ý nghĩa đích thực, và từ đó trở thành tấm gương sáng cho mọi người noi theo.

Tuy nhiên, con người chúng ta vốn dĩ yếu đuối cho nên, chúng ta cần nương nhờ ơn Chúa, để được Thánh Linh Ngài hướng dẫn, đỡ nâng trong từng bước đi trên chặng đường theo Chúa. Đó cũng là lẽ tự nhiên của một con trẻ, những bước chập chững đầu đời luôn nương nhờ bàn tay cha mẹ. Đồng thời, một khi chúng ta đã cứng cáp, đã trưởng thành trong Chúa, trách nhiệm chúng ta càng lớn hơn, cần phải giúp đỡ anh em mình, nhẹ nhàng giúp họ đến gần với Cha Thiên thượng, ấy chính là vẻ đẹp tuyệt vời của một người con Chúa, và chắc chắn cũng là điều Chúa hằng mong đợi ở chúng ta.

VHD

(htl.vn.org)

Nhìn Cuộc Đời Từ Cái Nhìn Của Đức Chúa Trời

*Sự sống của anh em là chi?
(Gia-cơ 4:14)*

*Chúng ta không nhìn sự vật theo bản chất của chúng, chúng ta nhìn chúng theo bản chất của
chúng ta.
(Anais Nin)*

Cách bạn nhìn cuộc đời mình sẽ định hình cuộc đời của bạn.

Cách bạn định nghĩa cuộc đời sẽ quyết định số phận của bạn. Cách nhìn của bạn sẽ tác động đến cách bạn đầu tư thời gian, sử dụng tiền bạc, tài năng, và đánh giá các mối quan hệ của mình.

Một trong những cách tốt nhất để hiểu người khác là hỏi họ, "*Bạn thấy cuộc sống của mình thế nào?*" Bạn sẽ khám phá rằng mỗi người sẽ có một câu trả lời khác nhau cho câu hỏi đó. Tôi đã từng nghe người ta nói rằng cuộc đời là một rạp xiếc, một bãi mìn, một tàu lượn cao tốc, một câu đố, một bản giao hưởng, một cuộc hành trình và một bài khiêu vũ. Nhiều người đã nói rằng, "Cuộc đời là một vòng quay ngựa gỗ: Đôi lúc bạn lên cao, có khi lại xuống thấp, và đôi lúc thì chỉ đi vòng vòng" hoặc là "cuộc đời là một chiếc xe đạp có mười số, mà đa số chúng ta không bao giờ dùng đến" hoặc "cuộc đời là một canh bạc: Bạn phải chơi với số lá bài mình đã nhận."

Nếu tôi hỏi bạn bạn hình dung cuộc đời như thế nào, bạn sẽ nghĩ đến hình ảnh gì? Hình ảnh đó chính là *quan niệm về cuộc đời* của bạn. Đó là quan điểm về cuộc sống mà bạn có, dù ý thức hay không ý thức, trong tâm trí mình. Đó là cách bạn mô tả cuộc sống và cũng là điều mà bạn mong đợi từ nó. Người ta thường thể hiện những quan niệm về cuộc đời họ qua quần áo, nữ trang, xe cộ, kiểu tóc, những hình dán, thậm chí các hình xăm.

Quan niệm đó của bạn sẽ ảnh hưởng đến cuộc đời bạn nhiều hơn cả điều bạn có thể nhận thấy được. Nó quyết định những mong muốn, những giá trị, các mối quan hệ, những mục tiêu và các ưu tiên của bạn. Chẳng hạn, nếu bạn nghĩ cuộc đời là một bữa tiệc, giá trị chủ yếu trong đời sống bạn sẽ là *vui chơi thỏa thích*. Nếu bạn nhìn đời như một cuộc đua, bạn sẽ đề cao *tốc độ* và có lẽ phần lớn thời gian sẽ rất vội vã. Nếu bạn nhìn cuộc đời như một cuộc chạy đường trường, bạn sẽ đề cao *sự chịu đựng*. Nếu bạn xem cuộc đời là một trận chiến hay một trò chơi, *chiến thắng* sẽ rất quan trọng đối với bạn.

Quan điểm của bạn về cuộc đời là gì? Có thể bạn đang xây dựng cuộc đời mình trên một quan niệm sai lầm. Để làm thành những mục đích Đức Chúa Trời định cho bạn, bạn cần phải thách thức nếp nghĩ thông thường và thay thế nó bằng những quan niệm *trong Kinh Thánh* liên quan đến cuộc sống. Kinh Thánh chép, "*Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thế nào*" (Rô-ma 12:2).

Kinh Thánh nêu lên ba quan niệm dạy chúng ta về cách Đức Chúa Trời nhìn cuộc sống: Cuộc sống là một *thử thách*, cuộc sống là *sự tín nhiệm*, và cuộc sống là một *phần việc tạm bợ*. Những ý tưởng này chính là nền tảng cho đời sống theo đúng mục đích. Chúng ta sẽ tìm hiểu hai quan niệm đầu tiên trong chương này và quan niệm thứ ba trong chương kế tiếp.

Cuộc sống trên trần gian là một thử thách. Đây là một quan niệm về cuộc đời được thấy trong các câu chuyện xuyên suốt Kinh Thánh. Đức Chúa Trời liên tục thử thách nhân cách, đức tin, sự vâng phục, tình yêu thương, sự liêm chính, và trung thành của con người. Những từ như *thử thách*, *cám dỗ*, *sàng lọc*, và *thử* xuất hiện hơn 200 lần trong Kinh Thánh. Đức Chúa Trời thử thách Áp-ra-ham khi bảo ông dâng đứa con trai mình là Y-sác. Đức Chúa Trời thử thách Gia-cóp khi ông phải làm thêm nhiều năm nữa để cưới Ra-chê làm vợ.

A-đam và Ê-va đã thất bại trước thử thách của họ tại vườn Ê-đen, và Đa-vít đã vài lần thất bại trước thử thách của Đức Chúa Trời. Nhưng Kinh Thánh cũng nêu cho chúng ta nhiều tấm gương về những con người đã vượt qua các thử thách lớn, chẳng hạn như Giô-sép, Ru-tơ, Ê-xơ-tê, và Đa-ni-ên.

Nhân cách vừa được phát triển, vừa được thể hiện qua những thử thách, và *trọn* cả cuộc đời là một thử thách. Bạn *luôn luôn* ở trong sự thử thách. Đức Chúa Trời không ngừng nhìn xem phản ứng của bạn trước người khác, các nan đề, thành công, xung đột, bệnh tật, chán nản, và thậm chí thời tiết! Ngài cũng xem xét những cử chỉ đơn giản nhất chẳng hạn như khi bạn mở cửa cho người khác, khi bạn nhặt một mảnh rác lên, hoặc khi bạn tỏ ra lịch sự trước cô thư ký hoặc người hầu bàn.

Chúng ta không biết tất cả những thử thách mà Đức Chúa Trời sẽ đem đến cho bạn, nhưng chúng ta có thể đoán trước một số trong số chúng, dựa trên Kinh Thánh. Bạn sẽ gặp thử thách trước những thay đổi lớn, những lời hứa chậm thực hiện, những vấn đề nan giải, những lời cầu nguyện chưa được nhậm, sự chỉ trích không đúng, và thậm chí cả những thảm họa vô nghĩa. Trong cả cuộc đời mình, tôi để ý thấy rằng Đức Chúa Trời thử thách *đức tin* của tôi bằng các nan đề, thử thách *niềm hy vọng* của tôi bằng cách tôi quản lý tài sản của mình, và thử thách *tình yêu thương* của tôi thông qua những người khác.

Một thử thách rất quan trọng đó là cách bạn phản ứng khi bạn không thể *cảm nhận* sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong cuộc đời mình. Đôi lúc Chúa cố tình rút lui, và chúng ta không cảm nhận được sự gần gũi của Ngài. Một vị vua tên là Ê-xê-chia đã kinh nghiệm thử thách này. Kinh Thánh chép, "***Đức Chúa Trời tạm lìa bỏ người đang thử người, để cho biết mọi điều ở trong lòng người***" (II Sử-ký 32:31). Ê-xê-chia có một mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời, nhưng đến một thời điểm quan trọng trong cuộc đời ông, Đức Chúa Trời đã để ông một mình nhằm thử thách nhân cách của ông, để bày tỏ một chỗ yếu đuối và để chuẩn bị ông cho trách nhiệm lớn lao hơn.

Khi bạn hiểu rằng cuộc đời là một thử thách, bạn nhận ra rằng *không có điều gì* là vô nghĩa trong cuộc đời bạn. Thậm chí một biến cố nhỏ nhất cũng có ý nghĩa đối với sự phát triển nhân cách của bạn. *Mỗi* ngày là một ngày quan trọng, và mỗi giây là một cơ hội để tăng trưởng, làm sâu sắc hơn nhân cách của bạn, để bày tỏ tình yêu thương, hay để lệ thuộc vào Đức Chúa Trời. Một số thử thách có vẻ như quá sức chịu đựng, trong khi có những thử thách khác thì bạn hầu như không chú ý. Nhưng tất cả những điều đó đều có liên hệ đến cõi đời đời.

Tin đáng mừng là Đức Chúa Trời muốn bạn vượt qua được những thử thách trong cuộc sống, vì Ngài không bao giờ để cho chúng trở nên nhiều hơn ơn mà Ngài đã ban cho bạn để đối đầu với chúng. Kinh Thánh chép, "***Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được***" (I Cô-rinh-tô 10:13).

Mỗi khi bạn vượt qua thử thách, Đức Chúa Trời lưu ý và có kế hoạch ban thưởng cho bạn trong cõi đời đời. Kinh Thánh chép, *"Phước cho người bị cám dỗ; vì lúc đã chịu nổi sự thử thách rồi, thì sẽ lãnh muôn triệu thiên của sự sống mà Đức Chúa Trời đã hứa cho kẻ kính mến Ngài"* (Gia-cơ 1:12).

Cuộc sống trên trần gian là sự tín nhiệm. Đây là quan niệm thứ hai của Kinh Thánh về cuộc sống. Thời gian của chúng ta trên trần gian này cùng với sức lực, sự khôn ngoan, các cơ hội, các mối quan hệ, và các tài nguyên đều là những món quà từ Đức Chúa Trời mà Ngài đã tin cậy phó thác cho chúng ta chăm lo, quản lý. Chúng ta là những người quản gia của bất cứ điều gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Ý niệm về công việc quản gia khởi sự bởi nhận thức rằng Đức Chúa Trời là Chủ của mọi sự và mọi người trên trần gian. Kinh Thánh chép, *"Đất và muôn vật trên đất, Thế gian và những kẻ ở trong đó, đều thuộc về Đức Giê-hô-va"* (Thi Thiên 24:1).

Chúng ta chẳng hề thực sự *sở hữu* bất cứ điều gì trong khoảng thời gian ngắn ngủi chúng ta sống trên trần gian này. Đức Chúa Trời chỉ cho chúng ta *mượn* trong lúc chúng ta còn ở đây. Đó là tài sản của Đức Chúa Trời trước khi chúng ta đến, và Đức Chúa Trời sẽ cho người khác mượn sau khi bạn chết. Bạn chỉ được tận hưởng nó một lúc mà thôi.

Khi Đức Chúa Trời tạo dựng A-đam và Ê-va, Ngài tin cậy và giao phó sự sáng tạo của Ngài cho họ và chỉ định họ làm những người quản lý tài sản của Ngài. Kinh Thánh chép, *"Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: 'Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất'"* (Sáng-thế ký 1:28).

Công việc đầu tiên Đức Chúa Trời giao phó cho con người là quản trị và chăm lo "đồ" của Đức Chúa Trời trên đất. Vị trí này chưa bao giờ bị lấy lại. Nó là một phần trong mục đích của chúng ta ngày nay. Mọi thứ chúng ta tận hưởng phải được xem như là *sự tín nhiệm* mà Đức Chúa Trời đã trao vào tay chúng ta. Kinh Thánh chép, *"Bởi vì, ai phân biệt người với người khác? Người há có điều chi mà chẳng đã nhận lãnh sao? Nếu người đã nhận lãnh, thì sao còn khoe mình như chẳng từng nhận lãnh?"* (I Cô-rinh-tô 4:7).

Nhiều năm trước đây, một đôi vợ chồng nọ đã để cho tôi và nhà tôi dùng căn nhà xinh đẹp hướng ra biển của họ tại Hawaii để nghỉ hè. Đó là một cơ hội mà chúng tôi không thể nào tự lo cho mình được, và chúng tôi đã tận hưởng dịp tiện đó. Họ nói với chúng tôi rằng, "Hãy xem như đây là nhà của ông bà nhé!" và tất nhiên chúng tôi đã làm như thế! Chúng tôi bơi trong hồ bơi, ăn thức ăn trong tủ lạnh, dùng khăn tắm và bát đĩa, và thậm chí nhảy lên giường đùa với nhau! Nhưng chúng tôi biết rõ rằng đây không phải là đồ của chúng tôi, nên chúng tôi đặc biệt để ý khi sử dụng mọi thứ. Chúng tôi tận hưởng những tiện nghi trong căn nhà đó mà không hề *sở hữu* nó.

Văn hóa của chúng tôi thường nói rằng, "Của trời cho, ai lo mà giữ!" Nhưng các Cơ-độc nhân thì sống theo một tiêu chuẩn cao hơn: "Vì *Chúa* sở hữu nó, nên tôi phải hết sức cẩn thận khi dùng." Kinh Thánh chép, *"Cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành"* (I Cô-rinh-tô 4:2). Chúa Giê-su thường đề cập đến cuộc sống như là một sự tin cậy và kể nhiều câu chuyện để minh họa trách nhiệm của chúng ta đối với Đức Chúa Trời. Trong câu chuyện về các ta-lâng (Ma-thi-ơ 25:14-29), một thương nhân đã giao phó tài sản của mình cho những người hầu khi ông đi xa. Lúc ông trở về, ông xem xét, đánh giá trách nhiệm của mỗi người và ban thưởng tùy theo đó. Người chủ nói, *"Hỡi đầy tớ này, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người"* (Ma-thi-ơ 25:21).

Đến cuối cuộc đời bạn trên trần gian này, bạn sẽ được thẩm định và ban thưởng tùy theo việc bạn quản

lý những gì Chúa ban cho mình tốt hay không. Điều đó có nghĩa là *mọi điều* bạn làm, mọi công việc lật vật đơn giản hằng ngày, đều có ảnh hưởng đến đời đời. Nếu bạn xem mọi sự như là *sự tin cậy*, Đức Chúa Trời hứa có ba phần thưởng cho bạn trong cõi đời đời. Trước hết, bạn sẽ được Đức Chúa Trời *xác nhận*: Ngài sẽ phán, "Được lắm! Làm rất tốt!" Kế đến, bạn sẽ được *đề bạt* và lãnh trách nhiệm lớn hơn trong cõi đời đời: "Ta sẽ lập ngươi coi sóc nhiều điều." Sau đó bạn sẽ được đề cao với *lời mời gọi*: "Hãy đến hưởng sự vui mừng của Chúa ngươi."

Nhiều người không nhận ra rằng tiền bạc vừa là một *thử thách* vừa là *sự tín nhiệm* từ nơi Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời dùng tài chánh để dạy chúng ta trông cậy nơi Ngài, và đối với nhiều người, tiền bạc là thử thách lớn hơn hết. Đức Chúa Trời nhìn xem cách chúng ta sử dụng tiền bạc để thử thách xem chúng ta đáng tin cậy đến mức nào. Kinh Thánh chép, "*Vậy nếu các ngươi không trung tín về của cải đời này, có ai đem của cải thật trên thiên đàng giao cho các ngươi?*" (Lu-ca 16:11 bản NLT-ND).

Đây là một lẽ thật rất quan trọng. Đức Chúa Trời phán rằng có mối liên hệ trực tiếp giữa cách tôi sử dụng tiền bạc và chất lượng đời sống thuộc linh của tôi! Cách tôi quản lý tiền bạc của mình ("*của cải đời này*") quyết định việc Đức Chúa Trời có thể ban cho tôi bao nhiêu phước hạnh thuộc linh ("*của cải thật*"). Tôi muốn hỏi bạn điều này: Cách bạn quản lý tiền bạc có đang ngăn trở Đức Chúa Trời làm thêm nhiều điều khác trong cuộc đời bạn không? Bạn có đáng tin cậy để nhận lãnh những của cải thuộc linh không?

Chúa Giê-su phán, "*Song đây tớ không biết ý chủ, mà làm việc đáng phạt, thì bị đòn ít. Vì ai được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều; và ai đã được giao cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều hơn*" (Lu-ca 12:48). Cuộc sống là một thử thách và là sự tín nhiệm, và Chúa ban cho bạn nhiều bao nhiêu, thì trách nhiệm mà Ngài mong muốn nơi bạn càng lớn bấy nhiêu.

Suy Nghĩ Về Mục Đích Của Tôi

Vấn Đề Suy Nghĩ: Cuộc sống là một thử thách và là sự tín nhiệm

Câu Gốc: "Ai trung tín trong việc rất nhỏ, cũng trung tín trong việc lớn; ai bất nghĩa trong việc rất nhỏ, cũng bất nghĩa trong việc lớn." Lu-ca 16:10

Câu Hỏi Suy Gẫm: Điều gì xảy đến cho tôi trong thời gian gần đây mà bây giờ tôi mới nhận ra rằng đó là một thử thách đến từ Đức Chúa Trời? Những điều lớn hơn mà Đức Chúa Trời đã phó thác cho tôi là gì?

ĐỪNG TRÁCH CHÚA

Có một vị mục sư hay đến cắt tóc chỗ anh thợ quen. Mỗi lần trò chuyện, mục sư luôn cảm tạ ơn Chúa. Và điều này khiến anh thợ cắt tóc thấy khó chịu vì anh không tin là Chúa hiện hữu.

Trong một lần nói chuyện với nhau, người thợ cắt tóc nói:

- “Tôi không thể tin vào Đấng gọi là Chúa của tình yêu thương. Nếu Chúa tốt như ông nói, Ngài sẽ không để những người nghèo đói, bệnh tật, thiên tai hay chiến tranh này tồn tại. Ngài sẽ không cho phép những người nghèo khổ phải bị xã hội ruồng rẫy, và những người nghiện ma túy rồi những phần tử xấu xa khác của xã hội nữa. Không tôi không thể tin vào một Đấng chấp nhận cho sự việc này xảy ra.”



Vị Mục sư không nói gì và ra về. Đến một lúc, mục sư dẫn vào một anh ăn mày nghèo khổ, dơ bẩn lạ thường. Tóc của anh ta bù xù, rũ đến vai, râu mọc đầy trên mặt. Mục sư nói:

- “Thợ hớt tóc à, Anh không phải là người cắt tóc tốt bụng lắm sao ?! Sao Anh để cho người ăn mày này sống trong khu phố của Anh mà không hề được cắt tóc và cạo râu”

Hết sức ngạc nhiên, người thợ hớt tóc nói: “Tại sao lại trách tôi về tình trạng của ông ấy. Tôi chẳng hại gì ông ta cả. Ông ta chẳng bao giờ đến cửa hàng của tôi cả. Nếu chịu đến thì tôi đã làm cho ông ta sạch sẽ gọn gàng và đẹp trai rồi.”



Đưa mắt nhìn thợ hớt tóc, ông Mục sư cất tiếng: “Vậy thì đừng trách Chúa cho phép con người tiếp tục con đường xấu xa của họ. Ngài vẫn mời gọi họ đến và nhận ơn cứu rỗi đó chứ. Tại họ không chịu đến và tiếp nhận Ngài mà thôi”

Lời Chúa vẫn êm dịu mời gọi mọi người: “Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta.”(Khải Huyền 3:20)

Phần chúng ta, hãy đi ra làm chứng cho mọi người, nói cho những người xung quanh biết tình yêu của Chúa, ân điển và sự cứu chuộc của Ngài, để muôn dân nhận được cứu ân. Muốn thật hết lòng!

Kết luận :

Cuộc sống xung quanh chúng ta hiện tại đầy những tin tức chiến tranh, bệnh tật, nghèo đói... bất an và tiêu cực. Có bao giờ bạn hỏi : Tại sao có một Chúa Trời yêu thương mà những việc đó vẫn diễn ra ?

Đơn giản là vì nhân loại chưa thật sự tìm đến Chúa. Ngài là Đấng tạo dựng chúng ta với một mục đích tốt đẹp, Ngài hứa ban cho chúng ta một tương lai tươi sáng. Khi tất cả con người trên trái đất này đã đến gần bên Ngài, chính Ngài sẽ thay đổi chúng ta thành một con người tốt hơn, phân biệt được điều lành và điều xấu và hơn hết, ban cho chúng ta sự bình an trọn vẹn trong lòng để chúng ta có thể sống một cuộc sống ý nghĩa, hạnh phúc trong Ngài.

Chúa yêu bạn và tôi, vì vậy, hãy mở lòng và trao trọn cuộc đời mình cho Ngài, bạn nhé !

Hoạt cảnh Giáng Sinh tại Aarau (Thanh Ngân sưu tầm và biên soạn)

Lễ Giáng Sinh 2023 tại bốn chi Hội : Lausanne, Aarau, Genève, St. Gallen









Minh Trung – Minh Hải

Tuổi Già

Tuổi già có lẽ là đề tài được nói đến nhiều nhất hiện nay vì trong cộng đồng cũng như trong xã hội chúng ta đang sống, con số người lớn tuổi ngày càng gia tăng.

Ba vấn đề liên quan đến tuổi già thường nói đến hiện nay là phụng dưỡng, bệnh tật và cái chết. Đây là những điều chúng ta không muốn nói đến, tuy nhiên đây là những thực tế không thể tránh né.

Trước hết là vấn đề phụng dưỡng. Lớn tuổi, về hưu, làm gì để sống? Sống ở Mỹ, Châu Âu, thì đây không phải là một vấn đề vì ai cũng có tiền hưu. Không tiền hưu thì cũng có tiền già hay từ các nguồn trợ giúp khác của chính phủ. Có lẽ không ai phải lo không biết con cái có lo cho mình hay không. Vấn đề là tuổi già mình nên sống với con cháu hay ở riêng hay vào viện dưỡng lão. Mỗi lựa chọn đều có cái tốt hay không tốt và chắc chắn đây là lựa chọn riêng của mỗi người, tùy cảm nghĩ và ý thích của mình.



Kế đến là vấn đề bệnh tật. Người về già giống như một chiếc máy cũ, chắc chắn đều có những chứng bệnh của tuổi già, ít người lớn tuổi nào không có bệnh. Một lần nữa, sống trên đất nước văn minh, tiến bộ này, chữa bệnh không phải là một vấn đề với những phương pháp chữa trị tân tiến và ngày càng có nhiều bác sĩ chuyên khoa cho người già.

Vấn đề còn lại vì vậy là cái chết, điều mà ít người muốn nói đến. Trước khi tiếp tục nói về cái chết có lẽ nhiều người cũng đang suy nghĩ về vấn đề hậu

sự. Muốn chôn cất như thế nào? Thủy táng hay hỏa táng hay chôn ở nghĩa trang. Nhưng dù chôn cất như thế nào, chết là điều chắc chắn sẽ xảy ra cho mỗi chúng ta. Chúng ta ai cũng một lần chết nhưng đó là cái chết thể xác. Ngoài cái chết thể xác còn có cái chết tâm linh. Chết tâm linh là bị phân cách với Thiên Chúa là nguồn sống. Quý vị vẫn còn sống trong thân xác nhưng nếu không có mối tương giao với Đức Chúa Trời là Đấng tạo dựng chúng ta, chúng ta bị kể như chết trước mặt Ngài.

Khi Thiên Chúa đặt con người đầu tiên trong vườn địa đàng, Thiên Chúa căn dặn:

Con được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn nhưng về trái của cây biết điều thiện và điều ác thì con không được ăn vì ngày nào con ăn trái cây đó chắc chắn con sẽ chết (Sáng thế ký 2:16-17)

Đây là lần đầu tiên chữ “chết” được nhắc đến trong Kinh Thánh trong mạng lệnh của Thiên Chúa cho con người. Con người đã được cảnh báo không được ăn trái cấm nhưng ma quỷ đã đến cám dỗ xui cho con người bất tuân lệnh cấm của Thiên Chúa và từ đó đã đưa toàn thể nhân loại vào con đường chết. Tội tổ tông chẳng những di truyền trong bản chất con người nhưng cũng di hại trong số phận con người. Con người sinh ra là có tội và con người sinh ra là phải chết! Sau khi con người phạm tội, Chúa phán với A-đam như sau:

Vì con đã nghe theo lời vợ ăn trái cây mà Ta đã ra lệnh cấm ăn, nên đất đai sẽ vì con mà bị nguyền rủa. Con phải khổ nhọc suốt đời mới có miếng ăn từ đất sinh ra... Con phải làm đổ mồ hôi trán mới có miếng ăn cho đến ngày con trở về đất là nơi con từ đó mà ra. Vì con là cát bụi, con sẽ trở về với cát bụi (Sáng thế ký 3:17, 19)

Sau khi phạm tội, A-đam không ngã ra chết ngay nhưng ông phải sống tới ngày phải trở về với cát bụi. Điều này cho thấy chết là hậu quả của tội. Nhưng chết không chỉ là cái chết thân xác, trở về với cát bụi, nhưng chết là chết tâm linh, chết về phần hồn. Chết tâm linh nghĩa là thế nào? Thực tế của cái chết nằm ở chỗ phân cách hay ngăn cách. Khi một người chết, giữa chúng ta với người đó là một khoảng cách rộng lớn. Thân xác vẫn còn đó nhưng giữa ta với người chết là một khoảng cách vô cùng rộng lớn, một cách biệt hoàn toàn. Đó cũng

chính là điều xảy ra khi chúng ta bị chết về phần tâm linh. Giữa chúng ta với Đức Chúa Trời là Đấng tạo dựng chúng ta là một khoảng cách rùng rợn và to lớn. Đó là chết. Chúng ta không được tương giao với Đức Chúa Trời là nguồn sống. Chúng ta giống như một chiếc lá lìa cành, một nhánh cây lìa gốc. Trong chúng ta không còn nhựa sống hay sức sống nữa. Chúng ta vẫn sống nhưng đó không thật sự là sống. Đó chỉ là sinh hoạt của thân xác vì đời sống không có ý nghĩa. Đời sống chỉ có ý nghĩa khi chúng ta biết chúng ta từ đâu đến. Chúng ta sống trên đời này để làm gì và chết rồi ta sẽ đi về đâu. Chúng ta sẽ không thể nào trả lời được những câu hỏi này cho đến khi chúng ta công nhận thẩm quyền của Thiên Chúa trong đời sống của mình. Cây có cội, nước có nguồn. Nguồn cội của chúng ta là Thiên Chúa toàn năng đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta hơi thở, sự sống, trí khôn, tài năng, sức khỏe, dịp tiện. Thiên Chúa cũng tạo dựng con người với phần tâm linh để tương giao với Ngài. Nhưng tội lỗi đã cắt đứt mối tương giao đó. Chúng ta đang sống thể xác mà chết tâm linh. Ngày nào chúng ta còn xa lìa Thiên Chúa, ngày đó chúng ta còn là người chết trước mặt Ngài. Chỉ khi nào chúng ta ý thức mình là tội nhân, ăn năn tội, quay trở lại với Chúa, lúc đó mối tương giao giữa chúng ta với Thiên Chúa mới được nối kết trở lại, chúng ta mới thật sự sống!

Chính vì vậy, khi Chúa Giê-xu đến trần gian này để chịu chết vì tội của nhân loại, Chúa đã phán:

Ta đã đến để chiên được sự sống và sự sống sung mãn (Phúc Âm Giăng 10:10b)

Sống sung mãn hay sống một đời sống có ý nghĩa là điều Chúa sẽ ban cho chúng ta khi chúng ta ăn năn tội và quay trở lại với Chúa. Kinh Thánh cũng nói đến sự sống đời đời hay sự sống vĩnh hằng là đời sống bên kia cõi chết và cũng là đời sống có ý nghĩa trên trần gian này. Lúc này tôi đọc cho quý vị nghe câu Kinh Thánh nói về hậu quả của tội lỗi là sự chết. Câu đó như sau:

Tiền công của tội lỗi là sự chết (Thư Rô-ma 6:23a)

Nhưng quý vị biết câu tiếp theo sau câu đó là gì không? Sau khi nói “tiền công của tội lỗi là sự chết,” Kinh Thánh dạy:

Nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đấng Christ Giê-xu, Chúa chúng ta (Thư Rô-ma 6:23b)

Tiền công được đối chiếu với sự ban cho hay quà tặng. Tiền công của tội tức là chúng ta phạm tội, chúng ta làm điều tội lỗi thì tiền công hay hậu quả tất nhiên là sự chết. Đó là sự chết tâm linh, xa lìa Thiên Chúa. Còn sự ban cho hay quà tặng là điều chúng ta không phải làm gì cả, nhưng Đức Chúa Trời vì yêu thương chúng ta ban cho chúng ta sự sống đời đời khi chúng ta tin nhận Ngài. Hai điều ít người muốn nghe là tội và chết. Nhưng thưa quý vị, đó là thực tế của đời sống. Chúng ta phạm tội và chúng ta đi gần hơn với cái chết mỗi ngày.

Theo như đã định cho loài người phải chết một lần rồi chịu phán xét (Thư Hê-bơ-rơ 9:27)

Quý vị có biết là bên kia cõi chết sẽ có sự phán xét của Đức Chúa Trời không? Chết rồi không phải là hết nhưng số phận đời đời của chúng ta tùy thuộc nơi quyết định của chúng ta hôm nay. Quý vị lựa chọn điều nào? Đức Chúa Trời đã từng kêu gọi con dân Chúa ăn năn tội quay trở lại với Chúa nhưng họ không chịu ăn năn và Chúa đã phán với họ:

Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, sao các ngươi muốn chết? (Ê-xê-chi-ên 18:31b)

Không ai trong chúng ta muốn chết hay xa lìa Thiên Chúa cả nhưng nếu chúng ta không ăn năn tội và quay trở lại với Chúa chúng ta sẽ phải đời đời chết mất trong tội lỗi của mình. Phúc Âm là Tin Mừng cứu rỗi khi chúng ta ăn năn tội và quay trở lại với Chúa để tránh khỏi sự chết đời đời!

Mục sư Nguyễn Thi
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

Sống Yêu Thương Trò Chuyện Với Nhau

Vợ chồng không còn là hai nữa mà chỉ là một. Vậy, loài người không được phân rẽ những người mà Đức Chúa Trời đã phối hợp (Phúc Âm Ma-thi-ơ 19:6)

Như chúng ta đã biết, để vợ chồng tâm đầu ý hiệp, thông cảm nhau và thật sự yêu thương hiệp một, chúng ta cần dành thì giờ trò chuyện với nhau, chia sẻ tâm tình và lắng nghe để hiểu và thông cảm nhau. Nói, nghe, hiểu và thông cảm là bốn bước quan trọng trong tiến trình đối thoại. Chúng ta cần nói lên điều mình suy nghĩ và cần có người lắng nghe, nghe để hiểu và thông cảm chứ không phải nghe qua loa chiếu lệ, hoặc nghe với định kiến để rồi phiền giận. Chúa biết tiến trình đối thoại này rất quan trọng, Ngài muốn chúng ta áp dụng nguyên tắc này với mọi người, nhất là với người chúng ta yêu thương hơn hết, đó là người bạn đời mà Chúa đã ban cho chúng ta. Vì thế Chúa hướng dẫn sứ đồ Gia-cơ viết lên lời khuyên vắn tắt nhưng quan trọng sau đây:

Anh em yêu dấu, anh em biết điều đó: Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận (Thư Gia-cơ 1:19)

Đây là mạng lệnh chúng ta cần vâng theo chứ không là lời khuyên hay lời đề nghị chúng ta nên làm. Nghe mạng lệnh này, có người nói: “Tính tôi nói nhiều, có gì suy nghĩ trong lòng là phải nói ra, tôi không thể chậm nói vì không



nói không chịu được!” Người khác thì nói: “Tính tôi nóng lắm, ai nói gì hay làm gì không đúng ý tôi hay đụng chạm đến tôi là tôi nổi giận, bày tỏ ra liền chứ tôi

không im lặng ghim trong lòng, để rồi giận lâu.” Những người nói về tính của mình như thế hàm ý rằng, tôi không thể nào làm theo mạng lệnh: “Mau nghe chậm nói chậm giận,” vì như vậy là ngược với bản tính của tôi. Chúa biết những điều đó nên Ngài hướng dẫn sứ đồ Gia-cơ khuyên dạy rõ ràng rằng: “Người nào, nghĩa là bất cứ ai, cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận.”

Chúng ta thường thấy những đôi tình nhân, những người trẻ mới yêu luôn muốn gặp nhau để trò chuyện, và có thể ngồi tâm tình trò chuyện với nhau hằng giờ đồng hồ mà không chán, không bao giờ thấy là đủ. Vợ chồng quý vị có trò chuyện, tâm tình với nhau như vậy không? Có lẽ quý vị nói: Vợ chồng tôi có biết bao nhiêu trách nhiệm, bao nhiêu công việc, ngày nào cũng bận rộn từ sáng sớm đến tối mà cũng không xong việc, nhiều khi không có thì giờ để ăn hay nghỉ ngơi, làm gì có thì giờ để nói chuyện với nhau. Thưa quý vị, đó là lý do khiến nhiều vợ chồng không hiểu nhau, không thông cảm và dần dần không còn yêu nhau, không thấy cần nhau nữa. Ngày nay mỗi chúng ta đều có cái cell phone, chúng ta sử dụng cell phone luôn, để nhắn tin với bạn bè ở xa, để biết tin tức của mọi người mọi việc ở khắp nơi trên thế giới. Có lẽ quý vị cũng nghe câu nói: “Với cái cell phone, chúng ta gần với người ở xa nhưng rất xa với người ở gần, nhất là những người ta yêu thương. Sự tiến bộ của mạng xã hội giúp ta liên lạc học hỏi nhiều điều nhưng cũng rất nguy hiểm, vì nó khiến chúng ta không còn thì giờ để quan tâm đến người mà ta yêu thương hơn hết.

Nếu lâu nay chúng ta không quen chia sẻ tâm tình với vợ/chồng, cũng không quen nói lên cảm xúc buồn vui, cảm nghĩ trong lòng, chúng ta có thể bắt đầu tập trò chuyện với nhau bằng cách chia sẻ về những việc mình làm, trong ngày hay trong tuần, tức là nói những chuyện không liên quan đến cảm xúc. Chúng ta cũng có thể chia sẻ với nhau điều mình mong muốn hay dự tính cho gia đình trong những ngày sắp đến, như ngày mừng sinh nhật con cái, kỷ niệm ngày cưới của vợ chồng hoặc sắp xếp thì giờ để gia đình đi nghỉ hè, v.v... Khi chia sẻ với nhau những điều này, chúng ta hãy tập: chồng nói thì vợ lắng nghe hoặc vợ đưa ra ý kiến thì chồng nghe và đồng ý nếu điều đó có thể thực hiện được. Ngoài ra, chúng ta cũng có thể chia sẻ với nhau Lời Chúa trong Kinh Thánh mà mình đọc trong ngày, hoặc những điều hay, đẹp chúng ta đọc trong sách vở. Chúng ta cũng có thể chia sẻ với nhau những ưu tư lo lắng và rồi vợ chồng dành thì giờ cùng cầu nguyện với nhau. Người xưa nói: “Vạn sự khởi

đầu nan,” hàm ý việc gì làm lần đầu tiên, khi chưa có kinh nghiệm, bao giờ cũng khó, nhưng khó không có nghĩa là không thể làm được. Trước những mạng lệnh Chúa dạy mà chúng ta thấy khó vâng theo hay trước những hoàn cảnh khó, chúng ta cầu xin Chúa ban năng lực để có thể vâng lời Chúa dạy, để được đẹp lòng Chúa và đem phúc lợi đến cho người lân cận, chắc chắn Ngài sẽ nhậm lời cầu xin và giúp chúng ta làm được điều đó.

Nếu từ trước đến giờ vợ chồng chúng ta chẳng khi nào trò chuyện với nhau, bây giờ bắt đầu tập nói chuyện, chia sẻ với nhau có thể sẽ khó, vì vậy chúng ta có thể bắt đầu nói những chuyện đơn giản, nhẹ nhàng. Chẳng hạn như, sau một ngày bận rộn với công việc làm, với con cái, cuối ngày gặp nhau vợ chồng trò chuyện bằng cách hỏi thăm nhau. Chẳng hạn, chồng hỏi vợ: “Bữa nay ở nhà có gì lạ không em? Các con có ngoan không? Nếu vợ/chồng đều đi làm ở ngoài, cuối ngày gặp nhau chúng ta hỏi thăm về công việc ở sở, chẳng hạn hỏi: Công việc của anh ở sở bữa nay thế nào, có bận lắm không.” Em có mệt lắm không? Bữa nay trong sở có gì lạ không? v.v... Chúng ta không hỏi qua loa chiếu lệ nhưng thật lòng quan tâm muốn biết vợ/chồng mình có một ngày như thế nào. Điều quan trọng là khi người này hỏi, người kia trả lời cách vui vẻ, hăng hái; người nghe cũng chăm chú lắng nghe, nếu không, đối thoại sẽ bế tắc.

Một điều quan trọng khác khi hỏi thăm nhau là sau khi người phối ngẫu trả lời, chúng ta cũng chia sẻ những việc mình làm hay những người mình gặp trong ngày, chia sẻ cách vui vẻ và thành thật, từ đó vợ chồng sẽ quen trò chuyện với nhau. Thường chúng ta chỉ thích nói chuyện với bạn, các bà nói với các bà, các ông nói chuyện với các ông, còn vợ chồng thì lại ít nói hoặc không muốn nói chuyện với nhau. Chúng ta cần nhờ Chúa bỏ đi sự ngại ngùng, tập trò chuyện, cười đùa với nhau, để vợ chồng không chỉ sống với nhau trong bốn phạm của người vợ/người chồng mà thôi nhưng chúng ta cũng là bạn của nhau, là người bạn thân nhất, gần gũi nhất, dễ dàng chia sẻ với nhau tất cả những buồn vui thành công thất bại cũng như những ước mơ trong đời sống.

Để vợ chồng thật sự gắn bó với nhau trong yêu thương, hạnh phúc cho đến cuối cuộc đời, như điều Chúa định khi Ngài thiết lập hôn nhân, vợ chồng phải là bạn của nhau, người bạn thân nhất, gần gũi nhất trong cuộc đời mình!

Minh Nguyên (Chương Trình Phát Thanh Tin Lành)

SINH HOẠT THIẾU NIÊN - THIẾU NHỊ

Lễ Giáng Sinh 2023 tại chi hội Aarau

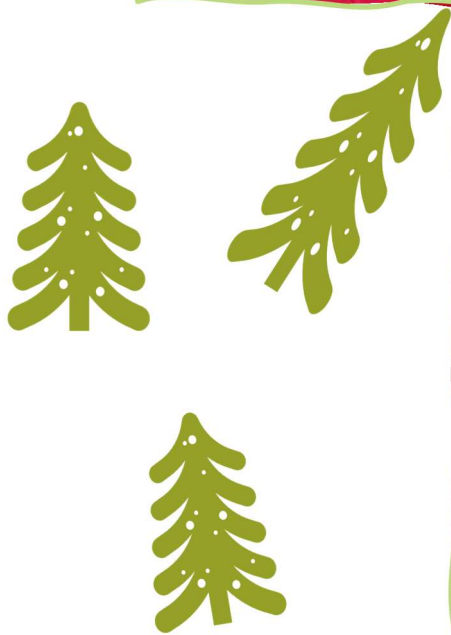


HAPPY BIRTHDAY JESUS



Hát và múa

Cùng nhau làm bánh



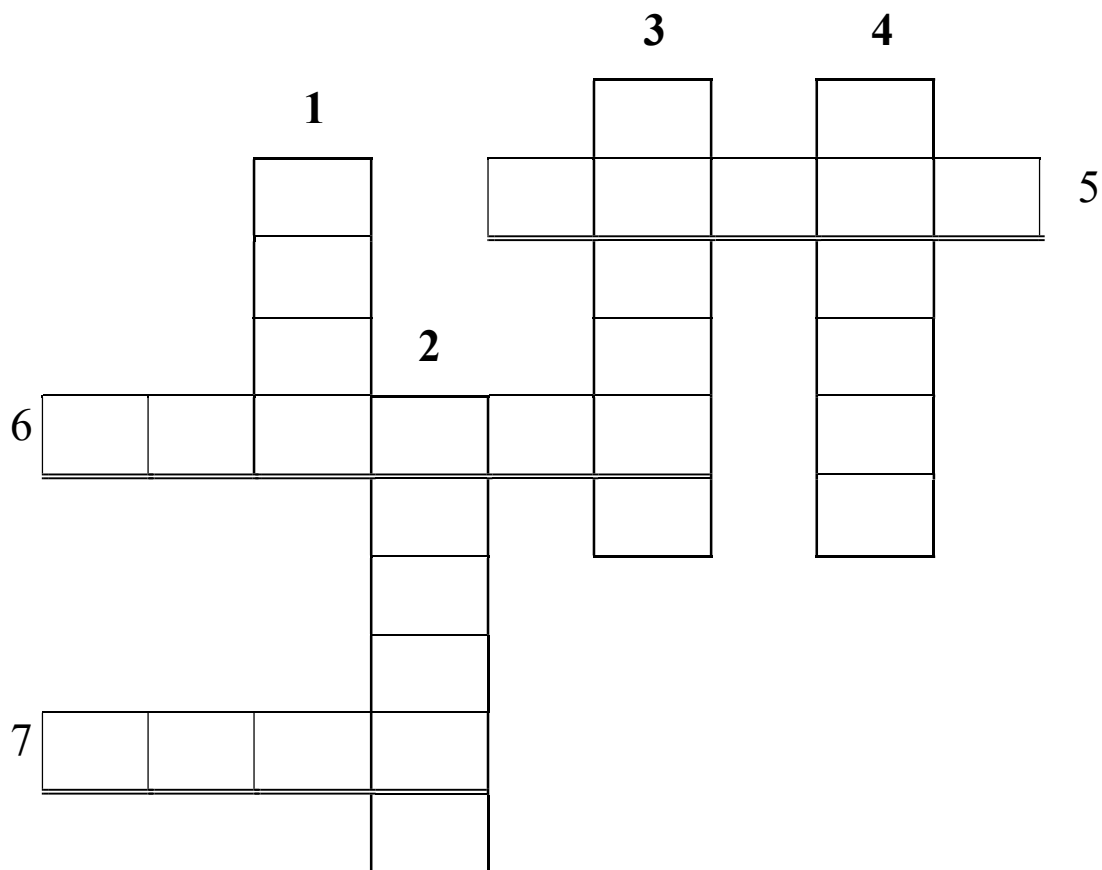
Liên Nguyễn

Đố Kinh Thánh số 93

Thân mời quý độc giả cùng tham gia đố Kinh Thánh với Sức Mới trong số đầu năm 2024 này.

Tìm ô chữ TÊN CÁC NHÂN VẬT trong Kinh Thánh theo những gợi ý bên dưới.

Xin **Trung dẫn Kinh Thánh** cho câu trả lời của quý vị.



Cột dọc: Có 4 cột dọc được đánh dấu từ 1 đến 4

Cột số 1: Cô là người nữ dân ngoại nhưng chọn đi theo Chúa, là một cô con dâu hiếu thảo với mẹ chồng.

Cột số 2 : Ông bắt đầu phục sự Chúa từ khi còn thơ ấu.

Cột số 3: Người là tấm gương cho đời sống cầu nguyện và trung tín với Chúa.

Cột số 4: Một cuộc đời gặp nhiều thăng trầm nhưng vẫn luôn giữ lòng yêu mến Chúa! Là một chàng trai hiền lành và giàu lòng vị tha !

Hàng Ngang : có 3 hàng được đánh dấu số 5, 6 và 7

Hàng số 5: Ông là tác giả của nhiều bài Thi Thiên nhất trong Kinh Thánh.

Hàng số 6: Là một vị tướng tài ba, ông khuyên dân sự phải siêng năng đọc, suy gẫm và làm theo lời Chúa.

Hàng số 7: Người có vinh dự gặp được hài nhi Jêsus

Mỗi tên đúng được 1 điểm, trung dẫn Kinh Thánh đúng được 1 điểm.

Nguyên ô chữ có 7 tên nhân vật trong Kinh Thánh, tổng cộng điểm đúng hết sẽ là 14 điểm.

THỜI HẠN 20.02.2024

Xin Chúa ban phước cho tấm lòng yêu mến lời Chúa của quý vị!

Liên Nguyễn

THÔNG BÁO

- Lễ Thờ Phụng Chúa & Mừng Xuân Giáp Thìn:

Chúa Nhật 28.01.2024 tại St. Gallen lúc 13h.

Chúa Nhật 04.02.2024 tại Lausanne lúc 10h30.

Chúa Nhật 11.02.2024 tại Aarau lúc 13h.

Chúa Nhật 18.02.2024 tại Genève lúc 13h.

Địa chỉ (chỉ nhóm vào 18.02.2024) :

Centre Paroissial Œcuménique de Meyrin

Rue de Livron 20 – Case Postale – 1217 Meyrin 1

- Trại Phục Sinh 2024 tại Charmey (FR) :

từ 11h Thứ Sáu 29.03 đến 11h Thứ Hai 01.04.2024.

Liên Lạc:

Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59



E-mail: sucmoi@ymail.com

www.facebook.com/sucmoi



Địa điểm thờ phượng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux-Genève, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16, 9008 St. Gallen.

Lưu ý : ngày và giờ thờ phượng Chúa xin liên lạc với Mục sư:

Địa chỉ: Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin de la Scierie 45F, 2504 Biel/Bienne.

Tel. 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguồn-song.com